Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36561
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

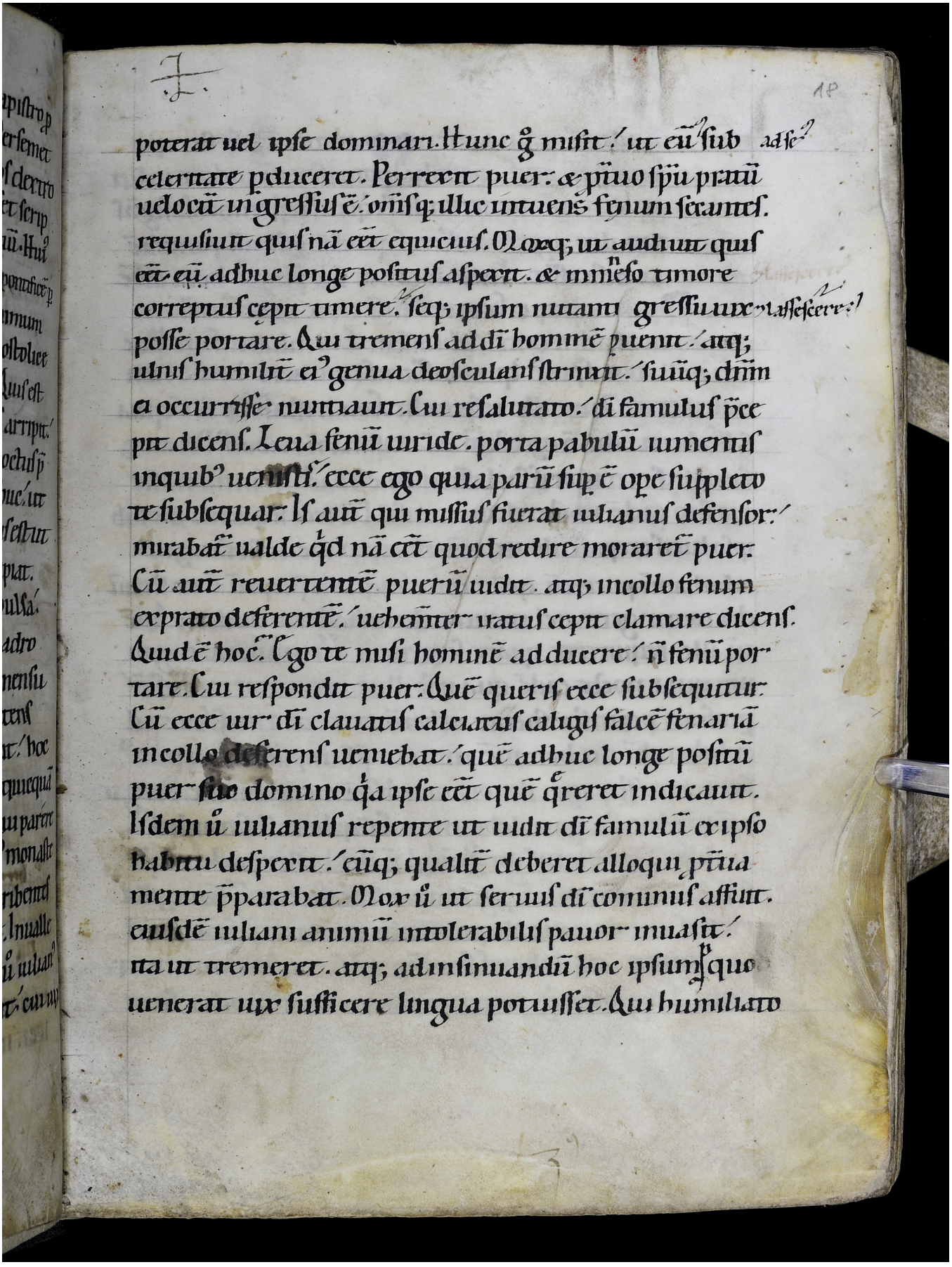

potuerat uel ipse dominari. Hunc g misit. ut eu sub ad se
celeritate pduceret. Perrexit puer. & puo spu pratu
uelocit ingressus e. omisq; illuc intuens fenum secantes.
requisiuit quis na esset equicius. Quoq; ut audiuit quis
esset eu adhuc longe positus aspexit. & immenso timore
correptus cepit timere. seq; ipsum nutanti gressu uix ualere sustinere
posse portare. Qui tremens ad di hominem puenit. atq;
ultro humilit ei genua deosculans strinxit. suiq; dnm
a occurrisse nuntiauit. Cui resalutato. di famulus pce
pit dicens. Leua fenu uride. porta pabulu iumentis
inquib uenisti. ecce ego qua paru sup e ope suppleto
te subsequar. Is aut qui missus fuerat iulianus defensor.
mirabat ualde qd na est quod redire moraret puer.
Cu aut reuertente puerum uidit. atq; incollo fenum
exprato deferente. uehemter uatus cepit clamare dicens.
Quid e hoc. Ego te misi hominem adducere. n fenu por
tare. Cui respondit puer. Que queris ecce subsequitur.
Cu ecce ur di clauatus calceatus caligis falce fenaria
incollo deferens ueniebat. que adhuc longe positu
puer suo domino qa ipse est que qreret indicauit.
Isdem u iulianus repente ut uidit di famulu ex ipso
habitu despexit. eiq; qualit deberet alloqui pua
mente pparabat. Nox u ut seruus di communis affuit.
causde iuliani animu intolerabilis pauor inuasit.
ita ut tremeret. atq; ad insinuandu hoc ipsum lingua
uenerat uix sufficere lingua potuisset. Qui humiliato